

इष्टानि प्रत्यये विन्मतोर्लुगिति [पा० ५.३.६५.] विनो लोपे ढिलोपः ॥ ॥ यद्वा-
 स्य मल्लस्यार्थान्तरं तित्तिरिव्याख्यातम् । हे आज्य त्वामापतये प्राणदिवताप्रीतये
 गृह्णाम्यत्र पात्रे स्वीकरोमि । आ समन्तात्पाति देहं रक्षतीत्यापतिः प्राणः । त-
 दाह तित्तिरिः । प्राणो वाऽप्रापतिः प्राणमेव प्रीणातीति ॥ इष्टप्राप्त्युपायमनिष्ट-
 परिहारोपायं च चित्तयित्वा परितः पाति पालयति परिपतिर्मनस्तत्प्रीत्यै गृह्णामि । तदाह तित्तिरिः । मनो वै परिपतिर्मन एव प्रीणातीति ॥ तनूनप्ते । तनूं
 शरीरं न पातयति न विनाशयतीति तनूनप्ता जाठरोऽग्निस्तस्मै जाठराग्निदेवता-
 प्रीत्यै आज्य त्वां गृह्णामि ॥ शाक्यराय । शकनशीलः शक्यः शक्तिमान्पुरुषस्तस्येदं
 शाक्यं शक्तिस्वत्त्वं तस्मै शक्तिस्वत्त्वाभिमानिदेवताप्रीत्यै त्वां गृह्णामि ॥ शक्यन
 ऽग्नोजिष्ठाय । शक्यने इति चतुर्थी सप्तम्यर्थे । शक्यनि शक्तिमति पुरुषे यदोजिष्ठं
 सारं तस्मै । अग्नौनामाष्टमो धातुस्तत्सारमोजिष्ठम् तदवष्टम्भेनैव शरीरे शक्ति-
 र्वतिष्ठते । अग्नःसाराभिमानिदेवताप्रीत्यै त्वां गृह्णामीत्यर्थः ॥ ॥ का० [ट. १.२४-
 २६.] तानूनप्तेतदक्षिणस्यां वेदिश्रोणौ निधायावमृशत्यृत्विजो यजमानश्चानाधृष्ट-
 मित्यद्रोहस्तेभ्य इति ॥ आज्यदैवतं यजुः । हे आज्य त्वमीदृशमसि । किम्भूतम् ।
 अनाधृष्टमितः पूर्वं केनाप्यतिरस्कृतम् ॥ अनाधृष्टं न आधर्षितुं शक्यमितः पर-
 मप्यतिरस्कार्यम् ॥ देवानामग्न्यादीनामोजः सारभूतम् ॥ अनभिशस्ति नास्ति अ-
 भिशस्तिर्निन्दा यस्य तत् अभिपूर्वः शंसतिर्गर्हायां वर्तते ॥ अभिशस्तिपाः अभि-
 शस्तिर्गर्हायां परस्परविरोधेन निन्दनं तस्याः पाति रक्षतीत्यभिशस्तिपाः । पुंस्त्वं
 हान्दसम् ॥ अनभिशस्तेन्यम् अनभिशस्ते अनिन्दिते स्वर्गादौ नयतीत्यनभिशस्ते-
 नीः । द्वितीया प्रथमार्थे । पुंस्त्वं व्यत्ययेन ॥ यतस्त्वमीदृशमसि अतो हे तानून-
 प्ताज्याहमृत्विक् अज्जसा ऋजुमार्गेण मानसकौटिल्यरहितेन सत्यमाज्यस्पर्शत्त्वं श-
 पथमुपगेषमुपगह्यम् । उपपूर्वस्य गायतेर्लेढ्युत्तमैकवचने सिब्वद्भुलं लेढीति [पा०
 ३.१.३४.] सिपि इडागमे लेढोऽडाढावित्यडागमे [पा० ३.४.१४.] च वृपम् इतश्च
 लोपः परस्मैपदेष्विति [पा० ३.४.१७.] इलोपः । किं च हे आज्य स्विते शोभन-
 मार्गे यज्ञकर्मणि मा मां त्वं धाः धेहि स्थापय । दधातेर्लुङि मध्यमैकवचनेऽभावे
 वृपम् ॥ ५ ॥